

світі інтерв'ю посідає одне з провідних місць серед діалогічних жанрів ЗМІ, оскільки стосується безпосереднього отримання інформації або погляду на ту чи іншу подію як від очільників держав, так і від експертів у тій чи іншій галузі. Особливий інтерес до публіцистичних текстів можна пояснити тим, що їх спрямованість на масового адресата максимально відбиває соціальний комунікативний потенціал та прагматику текстів такого типу [1, с. 269-276].

Предметом багатьох лінгвістичних досліджень стала синтаксична організація діалогічної репліки. Для синтаксичної будови речення діалогу характерними є трансформації моделі ядерного речення. Це можуть бути як скорочення його моделі, такі як еліipsis, називні речення, апосіопеза, асиндетон, парцеляція, так і його розширення (повтор, перелічення, тавтологія, полісиндетон, паралельні конструкції), до третьої групи можна віднести зміну порядку слів (інверсія, відокремлення членів речення, риторичні питання). Залежно від комунікативного наміру та прагматичної настанови мовця, синтаксико-стилістичні засоби сприяють стислості або розгорнутості текстів інтерв'ю, відображають емоційність і розгорнутість синтаксису відповідних усних інтерв'ю, зв'язність та незв'язність синтаксичних конструкцій.

Досліджуючи та порівнюючи матеріали інтерв'ю американських та українських політиків помічаємо, що в обох мовах досить часто використовуються еліптичні конструкції, які відрізняються від повноцінних речень своєю контрастністю та експресивністю. Поглянемо на репліку інтерв'ю американського экс-президента Барака Обами, яке він давав газеті «In These Times»: – *You know, when families sit around the kitchen table, they say to themselves, what are the things we have to have? **College education for our kids. Paying our mortgage. Getting the roof repaired. A new boiler. What are the things that would be nice to have? A vacation. Eating out. Some new clothes*** [6]. За рахунок економізації висловлення підвищується ефективність та інформативність сказаного. Еліптичні конструкції надають висловленню динамізму, лаконічності, чіткості та експресивності.

Щодо використання повторів в політичних інтерв'ю, то вони є цілком доречними, адже через свій емоційно-експресивний потенціал фігури повтору допомагають зацентувати увагу слухача на певному питанні, надають смислового та емоційного посилення, а разом з тим і ритмічної організованості тексту. – *Senator Graham: Will we create jobs in the future that your kids **can enjoy** and you **can enjoy** within our lifetime?! [7].* У наведеному прикладі прослідковуємо повторення *can enjoy*, що має на меті переконати слухачів у тому, що для сенатора головним є забезпечення людей робочими місцями, а це в свою чергу, забезпечить їм світле майбутнє.

Серед синтаксичних засобів у політичних інтерв'ю варто виокремити й асиндетон та полісиндетон. Асиндетон – це прийом, що базується на опущенні сполучників між однорідними членами речення, використовується для зображення швидкого руху, зміни подій, предметів, які зазвичай не привертають увагу. Тому відсутність сполучників між предикативними структурами, в першу чергу, скорочує час вимови кожного компоненту, а також створює ритмічний ефект повідомлення. – *Obama: What's also true is that most of the steps that we can take **for our national security, for our energy independence, for our economy** are ones that would have the side benefit of dealing with climate change [10].* У наведеній